

ZVON

BŘEZEN / MARCH

2018

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

**SVATOHOSTÝNSKÁ BASILIKA A VYCHÁZEJÍCÍ MĚSÍC 30. LEDNA 2018
DRUHÝ DEN VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY PROHLÁSILA HOSTÝNSKÝ AREÁL
ZA NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKU....**

(AUTOR SNÍMKU JE TOMÁŠ BUBÍK)

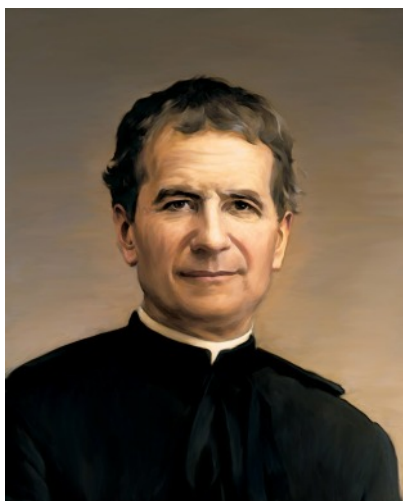
Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

prvá časť

Saleziáni

MV

Dnes si predstavíme v našich zemepisných šírkach pomerne známu a početnú rehoľu saleziánov. Saleziánsku spoločnosť, alebo aj

Spoločnosť sv. Františka Saleského, založil v roku 1859 v talianskom Turíne **sv. Ján Bosco**, známy viac ako don Bosco (od bežného talianskeho oslovenia kňazov ako “don”). Don Bosco sa narodil v roku 1815 a pochádzal z chudobnej roľníckej rodiny, pričom ešte ako malému chlapcovi mu zomrel otec. Starší brat ho nemal príliš v obľube a situácia sa vyhrotila natolko, že don Bosco odišiel ako dvanásťročný z domu na štúdiá a začal sa prebýjať životom, hoci zo začiatku nie veľmi úspešne. Popri škole musel tvrdo pracovať a možno aj

tento úsek jeho života mu potom pomohol lepšie pochopiť chlapcov, ktorým sa neskôr venoval. Na začiatok ešte spomeniem, že Pán prehovoril niekoľkokrát k donovi Boscovi prostredníctvom akýchsi prorockých snov už ako mladému chlapcovi a potom aj neskôr v jeho živote.

Don Bosco už ako chlapec cítil kňazské povolanie a kňazom sa napokon aj stal v roku 1841, hoci to nebolo jednoduché, lebo bol chudobný. Ako kňaz pôsobil na severe Talianska, v Turíne, ktorý práve v polovici 19. storočia v plnej miere zažíval priemyselnú revolúciu. To však malo aj svoje sociálne dôsledky – ľudia sa čoraz viac sťahovali z vidieka do miest za prácou a lepším životom. Mnohí však končili v extrémnej chudobe na predmestiach, deti už od útleho veku tvrdo pracovali po stavbách a siroty končili často ako bezdomovci. Musíme si uvedomiť, že sociálny systém ako ho poznáme v Európe dnes ešte neexistoval a bol skôr

nastavený na život sedliakov na vidieku a nie na zástupy mestskej chudoby. Do toho prišli turbulentné časy násilných revolúcií, odmietania kresťanstva ako následok osvietenenského myslenia a pomalý rozpad tradičných monarchií.

V tejto situácii sa don Bosco vedený Pánom rozhodol venovať chudobným chlapcom. Začal otvárať pre nich večerné školy, kde sa mohli po práci zdarma vzdelávať a tak získať šancu na lepší život. Učil ich samozrejme aj základom viery, a to slovom aj príkladom. Bol im akoby otcou - keď niekto nemal prácu, snažil sa pomôcť mu ju zohnať, nebol k nikomu ľahostajný. Mnohí chlapci boli siroty alebo ich rodičia opustili a často končili ako bezdomovci. Don Bosco im ponúkol nocľah u seba na fare, kde sa jeho mama starala o domácnosť. Zo začiatku sa tento pokus neskončil veľmi slávne a chlapci ho okradli. Tento scenár sa ešte raz zopakoval, ale don Bosco to napriek tomu nevzdal a nakoniec uňho bývalo niekoľko sto chlapcov bez domova.

Turínskymi ulicami

pieseň o Donu Boscovi

Autor: B. Fliedr

Turínskymi ulicami blúdievajú Božie deti,
oči sa im zakalili, chodia len tak po pamäti.

Refrén: Daj mi duše, daj mi duše, ostatné si všetko vezmi.
 Daj mi duše, ostatné si ber, len ber.
 Daj mi duše, daj mi duše, prosím, Pane, odpovedz mi,
 ukáž mladým k tvojmu srdcu smer, správny smer.

Kto sa, ľudia, kto sa nájde, kto zabudne sám na seba,
kto dá vodu tejto bande? Je po láske stále smädná.

Cesta, ktorá až doteraz je len málo prešľapaná,
provokuje k prešľapaniu turínskeho kňaza Jána.

Aj našimi ulicami blúdievajú Božie deti.
Oči sa im zakalili, chodia len tak po pamäti.

KAŽDÝ ČASOPIS, NOVINY, či jiné periodikum, které vychází pravidelně, má určitý cíl. Může být zaměřeno určitým věkovým vrstvám nebo se může jednat jenom o přinášení informací v jednotlivých oblastech našeho života. V tomto nepřehledném množství si můžeme vybrat podle našeho zaměření a vkusu. Vedle tištěných zpráv máme také televizi a rádio. I zde si můžeme vybrat určitý styl a zaměření. V dnešní době nastupují na scénu nová média tzv. „sociální sítě“, které nám přináší nespočetné množství informací z celého světa. Můžeme ale sledovat velký rozdíl mezi klasickými médii jako jsou noviny, televize a rádio, a zprávami, které můžeme číst na sociálních sítích pomocí internetu. Otázka zní, jaká je důvěryhodnost těchto informací? Zatímco v klasických médiích existuje kontrola pravdivosti informace jakžtakž, na sociálních sítích můžeme číst velmi důvěryhodnou zprávu a hned vedle ní následuje zpráva, která má za úkol dezinformovat a poplést čtenáře. Těmto zprávám také často říkáme „FAKE NEWS“. Asi jste už slyšeli zprávy typu, že Američané na měsíci vůbec nebyli, ale vše se odehrávalo ve studiu. Prezident Václav Havel byl domluvený s komunisty na převzetí moci v roce 1989. Vláda Spojených států amerických věděla o napadení v září roku 2001 a mrakodrapy v New Yorku spadly řízeně. To je jenom zlomek těch nejznámějších nesmyslů. Člověk se dnes musí naučit dobře rozlišovat, co je pravda a co ne.

Náš časopis Zvon má také jeden úkol a cíl. Seznamovat Vás, milí čtenáři, s průběhem odhalování jedné důležité skutečnosti, která se týká každého člověka. Není to nic okrajového, bez čeho bychom se obešli. Skutečnost, že Bůh nás stvořil, a že nás miluje. Že nás zve, abychom se aktivně podíleli na budování jeho díla zde na zemi. Ta poslední pravda je, že se chce s námi setkat. Není to úžasné? Teď to skoro vypadá jako „FAKE NEWS“ – ale nebojte se, jen věřte....

*Přeji Vám hezké čtení,
Fr. Antonín
ve Forest Hills 20. února 2018*

HOSTÝN

Velkolepý chrám se dvěma věžemi z 18. století stojí na místě bývalé malé mariánské kaple. Svou polohou – v nadmořské výšce 718 metrů – je nejvýše položenou sakrální stavbou na Moravě.

I když základní kámen nového kostela byl položen již v roce 1721, jeho dokončení bylo stále oddalováno neklidnými válečnými poměry. Svoji roli zde sehrály také obtížné podmínky spojené s dopravou stavebního materiálu a samozřejmě také tvrdé povětrnostní podmínky. Stavba v barokním slohu trvala plných 27 let a patrně podle projektu kroměřížského architekta italského původu Ignace Cyraniho z Bolleshausu ji realizoval holešovský stavitel Tomáš Šturm.

Nový chrám Panny Marie Vítězné a jejího Nanebevzetí slavnostně posvětil 28. července 1748 za účasti 30 tisíc lidí olomoucký biskup a nově jmenovaný kardinál Ferdinand Julius hrabě Troyer. Mariánský obraz, pořízený v roce 1655, přenesli do nového poutního chrámu čtyři děkani okolních děkanátů.

Do pravidelného rytmu poutí, procesí a polních prací zasáhl nečekaně 24. září 1769 požár kostela, způsobený bleskem, který svou ničivou silou rozpustil tři ze čtyř zvonů.

Hned po opravě však stihla svatyni pohroma daleko horší: císařský výnos z roku 1784 o zákazu všech poutí a zrušení poutních míst. V důsledku toho byl poutní chrám 4. ledna 1787 zrušen a o měsíc později také odsvěcen holešovským děkanem hrabětem Tadeášem Trauttmansdorffem, pozdějším olomouckým arcibiskupem, za doprovodu domaželského faráře Litera. Kostel byl postupně zbaven veškerého vnitřního zařízení a dokonce i střechy, čímž byl určen k likvidaci.

Poutní tradice a neochvějná víra však byla u lidu velká, a proto se poutníci spontánně vydávali i k zarůstající ruině.

V roce 1809 požádala hanácká obec Dubany u Prostějova o úřední povolení na vlastní náklady obnovit chrám a Vodní kapli na Hostýně. Od roku 1840 byly poutě povoleny i úředně. Trvalo dlouho, než se podařilo trosky chrámu restaurovat. O záchranu a opravu hostýnského chrámu se zasloužili především bystrický farář Bernard Reger, rajhradský benediktin Řehoř Wolný a holešovský děkan baron Vincenc Ehrenburg. Finanční dary se začaly postupně shromažďovat již na začátku 19. století. Rozhodujícím impulzem k obnově hostýnského chrámu byla finanční i morální podpora samotného císaře Ferdinanda V.

Jak vypadala ruina zrušeného kostela, se dočítáme v historických záznamech. V roce 1812 rostla na klenbě tráva a stromy, zbořenina se začíná pomalu rozpadat. Přesto však svatyně byla ještě bíle vyličená, ještě zde stála kazatelna, zděný stůl velkého oltáře, boční oltáře byly však jen zčásti poškozeny, kůr zůstal celý...

O dvaadvacet let později však byla situace daleko horší, jak o ní referuje tehdejší kronikář: Hruza obcházela člověka, když měl do zbořenin vkročit. Na klenbě nebylo ani kouska malty. Okna a dveře vyloupány a odklizeny...

Vlastní obnova byla zahájena na jaře 1841 u příležitosti 600. výročí hostýnského zázraku a trvala dlouho, celé půlstoletí. Během krátké doby byl postupně zrestaurován interiér s hlavním oltářem a novou mariánskou sochou, takže již 2. července 1845 mohl rajhradský opat Viktor Šlosar benedikovat opravený chrám.

Zájem o obnovené poutní místo projevil sám olomoucký arcibiskup kardinál Bedřich Fürstenberg, který sem dvakrát zavítal (1855, 1878). Hostýn se opět stává cílem nesčetných poutníků. Chyběla však pro ně duchovní správa. Proto od roku 1881 sem o nedělích a v poutním období chodíval sloužit bohoslužby kněz z Bystřice. V tomtéž roce inicioval příborský kaplan P. Antonín Cyril Stojan založení spolku Družstvo svatohostýnské, jehož cílem bylo vybudovat na Hostýně pomocí sbírek klášter pro řeholní kněze. V roce 1885 byl postaven nový řeholní dům, o dva roky později přišli na Hostýn první jezuité.

Obnovenou hostýnskou svatyní slavnostně posvětil 15. srpna 1891 za nemocného olomouckého arcibiskupa kardinála Bedřicha Fürstenberga brněnský biskup František Saleský Bauer. Obrovská účast věřících v den svěcení byla odhadnuta na sto tisíc. Tohoto slavného roku bylo napočítáno přibližně 440 průvodů, které připutovaly na Hostýn.

Panna Maria Hostýnská s Ježíškem

Hostýn - Morava

konkatedrála Brooklyn

česká kaple
Washington D.C.

Just do it

Homily on Ash Wednesday
Deacon Greg Kandra

In 1971, an art student at Portland State University named Carolyn Davidson got a job doing some freelance design work for a local sporting goods company. They were looking for a company logo, an emblem. Carolyn Davidson came up with something in just a few hours. Everyone liked what she did and thanked her. For a day's work, she was paid \$35. Little did anyone realize what Carolyn Davidson had created. That design went on to generate billions—and made history.

What she came up with is the now-famous Nike swoosh. It may be the most successful, most recognizable, most visible corporate symbol in the world. Anyone in any language knows exactly what it represents. And millions around the world know the phrase that goes with it: “Just do it.” Graphic designers will tell you it's a symbol without equal in the world.

But this morning, to begin the season of Lent, we will bear an emblem even greater, more visible, more powerful: the cross, made of ashes. We will wear it on our foreheads and carry it into the world as a sign of repentance, and sacrifice, and a quiet but purposeful desire to change. And our message—to ourselves and to those around us—is the same as the one from Nike.

Just do it.

If you aren't the person you want to be, and want to change...just do it. If you are far from God and yearn to be closer...just do it. If you've been putting off confession, out of fear or shame or simple procrastination...just do it. As the scripture told us a few moments ago: now is an acceptable time. This is the season to resolve, to repent, to renew. There is no time like now. Just do it.

We sinners come together every year on this Wednesday to declare our hopes and strengthen our resolve. And we leave marked. These marks on our brow are like billboards—advertisements of who we are, what we are.

These ashes tell the world: we are works in progress. We are God's renovation project. So, like fixer uppers, we are covered in dust. The dust of what we are, the dust of what we will become.

These marks also proclaim exactly who we are. We are Christians. We have been claimed by Christ. And for that reason, we have vowed to honor this season leading up to the holiest week on our calendar. We will fast. We will sacrifice. We will pray.

We don't begin these days frivolously. We begin them hungry. But it's more than just a desire for a hamburger. It's a hunger for a deeper prayer life. We are hungry for forgiveness. Hungry to be more of what God wants us to be.

And so we give up those things we love. But we also work to give up those things that make us comfortable and secure and safe.

Want to be challenged this Lent?

Give up pride. Give up jealousy. Or judging. Give up fighting on Facebook. Give up having to have the last word. Give up nursing old grudges or picking at old wounds.

But don't just give up something. Give something.

Give a hand for someone who needs it. Give attention to someone who is ignored. Give a prayer for someone who has hurt you. Give and forgive. Give in the way that Jesus gave.

We talk about giving alms during Lent. And we are called to remember in a special way those in need. But we forget: the word "alms" comes from a Greek word that means "mercy."

If we give nothing else, we need to give mercy. As much as the ashes on our brows, that should also mark us as Catholic Christians. So give tenderness. Compassion. Give mercy.

At baptism, the first mark we receive is the sign of the cross on our foreheads. Today, we receive it there again, but as a reminder of our mortality. We remember that we don't have forever. We are just dust. But we hold on to this hope: are also works in progress. Here and now, let the progress begin.

Now is a very acceptable time.

Now is the day of salvation.

And so...

Humbled by the cross that saved us, have faith. Inspired by God's own mercy, offer mercy. This Lent, resolve to begin anew.

And: Just do it!

Blahopřejeme:

Na návštěvě v Praze

Když přísaha naše srdce spojí a tichá píseň s chóru zanotí, my navždy zůstaneme svoji, ty moje a já tvůj až do smrti. Toto motto od Lope de Vega doprovází už 60 let manželé **Slávku a Gustava Ulčovy**. Nyní žijí v Kalifornii. 22. března 1958 prosili o Boží požehnání v chrámu Páně sv. Bartoloměje v Plzni. Připojujeme se ke gratulantům, milí Ulčovi, Bůh ať Vám žehná.

Dodatečně přejeme manželům **Zdenkovi a Zdence Sádlikovým** k jejich výročí. Před 60 lety, 8. února 1958 si řekli ano v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Šlapanicích u Brna. Bůh ať Vám žehná do dalších let.

Paní **Helena Kočicová** oslaví 1. března kulaté narozeniny. Za celou krajanskou rodinu ji přeji hodně štěstí, zdraví a hlavně Boží požehnání pro ni a pro celou její rodinu. Fr. Antonín

A ještě jedno blahopřání, které patří **Dennisovi Sikorjakovi**. 2. března 2018 oslaví 18.

narozeniny. Ani se tomu nechce věřit, že je to první dítě, které jsem pokřtil po příchodu do USA. Dennis, díky za pomoc v kostele a Bůh Ti žehnej. Fr. Antonín

ZEMŘELI:

31. ledna 2018 ve věku 82 let zemřel v New Yorku pan **Zdeněk Mores**. Z vděčnosti vzpomínají přátelé, tři bratři, Vladimír, Stanislav a William Jankovi. Odpočinutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí.

31. ledna vláda dnes na svém zasedání schválila návrh ministerstva kultury na prohlášení 19 významných poutních míst za národní kulturní památky. Ty tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa a tento statut jim uděluje vláda ČR spolu s podmínkami jejich ochrany. Mezi nimi také poutní areál Svatý Hostýn s křížovou cestou a kostelem Nanebevzetí Panny Marie.

1. února všech 22 767 pokladniček Tříkrálové sbírky 2018 již rozpečetily a peníze z nich pod úředním dozorem sečetly místní Charity na území celé ČR. Vybralo se do nich úctyhodných 112 260 037 korun. Charita Česká republika teď děkuje všem, kteří s láskou přispívají na pomoc potřebným.

8. února emeritní papež Benedikt XVI. zaslal krátký dopis redakci italského deníku Il Corriere della Sera. V něm odpověděl na četné dotazy čtenářů, kteří chtěli vědět, jak se mu daří v poslední části jeho pozemského života. V dopise napsal, že mu „pomalu ubývá fyzických sil a duchovně již putuji směrem k Domovu“. Emeritní papež připustil, že „tato poslední část pozemské cesty je někdy obtížná, ale je pro mne velkým požehnáním, že jsem obklopen láskou a dobrotou, kterou jsem si ani nedokázal představit“.

11. února biskup diecéze Beauvais Jacques Benoit-Gonin oznámil oficiální uznání zázraku týkající se uzdravení františkánské řeholnice Bernadette Moriauové, která po mnoho let trpěla těžkou paralýzou. Je to už sedmdesátý zázrak v Lurdech, který církev oficiálně uznala.

15. února in his address during the meeting with the parish priests of Rome, in the Basilica of Saint John Lateran, Pope Francis announced that Blessed Paul VI will be canonized in 2018. It's a great event for the universal Church, although the official date has yet to be established.

18. února před modlitbou Anděl Páně vyzval papež František mladé lidi z celého světa, aby se zúčastnili přípravného setkání před nadcházející synodou o mladých lidech, víře a povolání. Vyzval je také, aby se do přípravných prací zapojili prostřednictvím sociálních médií.

17. února Pope Francis has confirmed Cardinal Seán O'Malley, OFM Cap. as President of the Pontifical Commission for the Protection of Minors and named sixteen members to this advisory body, including nine new members.

21. února známý americký kazatel Billy Graham zemřel ve věku 99 let ve svém domě v Severní Karolíně. Billy Graham byl také duchovním poradcem několika americkým presidentům.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli:

Věra Truhlářová, Helen Hlinka, Frank a Rose Macek, John a Maria Merva, Joseph A. Kocob, N. K. Granzotti, Hedvika Kratky, Pat a Ed Babor.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci březnu:

Elen Samek 1. března, **Helena Kočicová 1. března**, Dennis Sikorjak 2. března, Věra S. Kolasa 11. března, Dr. George Švejda 12. března, Růžena Daněk 14. března, Josef Daněk 16. března, František Fojtík 17. března, Tony Kočica 20. března, Irma Doskočil 23. března, Anna Hnizda 24. března.

úmysly mší svatých v měsíci březnu 2018

datum	úmysl	dárce
2. března	Za zemřelou Libuši Širokou	Libuše Král
4. března	Za zemřelého manžela Jiřího Krátkého	Hedvika Krátká
5. března	Za zemřelého manžela Aloise Hanáka	Milada Hanáková
7. března	Za zemřelou maminku Vilmu Hallovo	Irene Mergl
11. března	Za zemřelého Jana Stora	Irene Mergl
14. března	Za Máriu Jurášiovu	Jozef a Mária Jurášovi
16. března	Za zemřelou Dagmar Čermákovou	Zdenak Rosenberg
18. března	Za zemřelého Josefa Sedláčka	Elen Samek
21. března	Za + Albina Kocurka, Lillian Dockery a Alex Chamberlaina	Georgina Chamberlain
22. března	Na poděkování za 60 let společného života a za countless blessings	manželé Sádlíkovi
25. března	Za krajanskou rodinu	
28. března	Za zemřelého tatínka Jana Hallu	Irene Mergl

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.slovenskykostol.com>

Antonín Cyril Stojan se narodil 22. května 1851 v Beňově u Přerova. Poté, co byl 5. července 1876 vysvěcen arcibiskupem Fürstenbergem v Olomouci na kněze, začal ještě téhož roku působit jako kaplan ve Štítech. Následovalo kaplanské místo v Příboře (1876 – 1887), expozitura ve Svěbohově na Šumpersku (1887 – 1888) a konečně dvacetileté farářské působení v Dražovicích u Vyškova (1888 – 1908), během něhož byl roku 1896 na olomoucké teologické fakultě promován doktorem teologie. V letech 1908 – 1917 zastával místo probošta v Kroměříži.

Během svého kněžského působení se začal Stojan věnovat i politické práci; nadchla ho rovněž myšlenka ekumenismu. Roku 1897 byl zvolen poslancem Říšské rady ve Vídni, o deset let později svolal na Velehrad první unionistický kongres (1907), který vložil pod ochranu a přímluvu sv. Cyrila a Metoděje, apoštolů Slovanů. V souvislosti s ekumenickými snahami založil roku 1910 časopis Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje a roku 1916 velehradský Cyrilometodějský misijní ústav. Pokračoval také ve své politické činnosti; roku 1918 byl zvolen poslancem Národního shromáždění v Praze, o dva roky později (1920) byl zvolen senátorem.

Po pětiletém působení coby sídelní kanovník v Olomouci (1917 – 1921) byl 11. ledna 1921 papežem Benediktem XV. jmenován olomouckým arcibiskupem a moravským metropolitou. Arcibiskup Stojan byl celou svou bytostí zaujat ekumenickými snahami. Toužil založit ženskou kongregaci se sídlem na Velehradě, která by svými modlitbami a obětmi napomáhala tomuto úsilí církve. Bohužel se toho již nedočkal. Roku 1922 sice ještě světlí základní kámen exercičního domu Stojanov, zvoleného za centrum arcibiskupových snah, ale již 11. května 1923 je raněn mozkovou mrtvicí a 29. září 1923 ve své rezidenci v Olomouci umírá. Pohřben je v tzv. královské kapli velehradské baziliky.

Nedlouho po Stojanově smrti (1948) zahájil olomoucký arcibiskup Josef Matocha přípravné práce k jeho beatifikaci, v roce 1965 došlo k zahájení diecézního beatifikačního procesu. Ten byl ukončen 10. října 1985. O dva roky později byla příslušná akta diecézního beatifikačního procesu předána Kongregaci pro svatořečení v Římě.